

Sygn. akt III Cz 622/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 czerwca 2014 r. w G.

sprawy z powództwa (...) przy ulicy (...) w G.

przeciwko W. H. (H.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt I C 1547/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 622/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach z urzędu sprostował postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 listopada 2013 r. wydane w sprawie I C 1547/12 w zakresie dotyczącym oznaczenia sygnatury akt sprawy, w ten sposób iż w miejsce oznaczenia „I C 398/11” w 1 wersie sentencji postanowienia wpisać „I C 1547/12” w oparciu o art. 350 § 1 i 2 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana domagając się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, wskazując, że sąd w uzasadnieniu nie wypowiedział, czy podstawę oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przyjął dane strony zawarte w aktach sprawy I C 398/11 czy też prawidłowo złożonym przez pozwaną wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do regulacji prawnej z art. 350 § 1 k.p.c. Sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

Sprostowanie orzeczenie przewidziane w tym przepisie ma na celu usunięcie niezgodności pomiędzy rzeczywistą wolą i wiedzą sądu a ich wyrażeniem na piśmie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013r. V CZ 28/13). Samo sprostowanie prowadzi zatem wyłącznie do wyeliminowania dostrzeżonej a zarazem popełnionej omyłki. Ogranicza się więc do sprostowania błędów oczywistych i nie może być dokonywane na podstawie zmienionych ustaleń faktycznych zawartych w orzeczeniu.

Dokonując analizy uzasadnienia sprostowanego postanowienia oraz akt sprawy I C 1547/12 należało uznać, że zachodziła zasadność sprostowania orzeczenia z dnia 29 listopada 2013r. w sposób dokonany zaskarżonym postanowieniem. Nie ulega wątpliwości, że niniejsza sprawa toczy się pod sygnaturą I C 1547/12. Złożony przez pozwaną wniosek o zwolnienie od kosztów został również wniesiony do sprawy o tej sygnaturze, natomiast ustalenia faktyczne poczynione przez sąd przy wydaniu postanowienia z 29 listopada 2013r., co jednoznacznie wynika z treści uzasadnienia tego orzeczenia, opierają się na dokumentach zgromadzonych w aktach I C 1547/12. Dawało to ewidentne podstawy do przyjęcia, że postanowienie z 29 listopada 2013r. zostało wydane w sprawie o sygn. I C 1547/12. Zamieszczenie zatem w części wstępnej tego postanowienia sygnatury I C 398/11 stanowiło oczywistą omyłkę pisarską, uprawniającą ten sąd do wydania postanowienia w oparciu o art. 350 § 1 i 2 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c.

Z tych względów zaskarżone orzeczenie było prawidłowe, natomiast brak wypowiedzenia się Sądu co do kwestii wskazanej w zażaleniu, w okolicznościach niniejszej sprawy, nie dawał podstawy od uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Wobec powyższego należało uznać, iż zażalenie pozwanego jest bezzasadne i z tej przyczyny podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda